

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον έτος τουτο είναι
κι' έδρα πάλιν αι' Αθηραι.

Έτος χίλια δεκακόσα κι' ογδοήκοντα δεκτώ,
το Ταμείο μας κλεισμένο και το χέρι ανοικτό.

Ο Ρωμηός την εβδομάδα — μόνο μιὰ φορά θά βγαίνει,
Κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνει.
Συνδρομητάς θά δέχομαι — διότι τους ανέχωμαι,
μοναχά 'σας Έπαρχιας — και 'στο Έξωτερικόν,
έπειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει το Έλληνικόν.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα και μόνο,

για τα ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στο χέρι.
'Αλλ' εδώ συνδρομηταί — δεν θά γίνωνται ποτέ,
κι' όσα φύλλα κι' άνκρατής — δεν περνάς συνδρομητής.
Κι' ούτε θέλω νταραβέρι — με κανένα κανονιέρη.
Γράμματα και συνδρομαί — αποστέλλονται σ' έμέ.
Μές 'στών φόρων την άντάρα — κι' ο Ρωμηός μας μιὰ δεκάρα.

Δεκατέσσαρες του Μάη,
το Κουβέρνο πρώμα πάει.

Έπτά πούντος και διακόσα,
και δυψά ή κάθε γλώσσα.

Παντου έπιτροπαίς
και άλλαις προκοπαίς.

Α νέα ευτυχήματα, τρελλή μου Μούσα, ψάλλε...
και πάλιν έσυστήθησαν έπιτροπαί μεγάλαι,
και γίνεται συγχώνευσις εις τας νομοθεσίας
και αυστηρά επίβλεψις εις χρήσεις δημοσίας,
και από τώρα φαίνεται, οι νόμοι δεν θ' άργούν
και όλα τα δημόσια καλώς θά λειτουργούν.

Το θέρος όμως έφθασεν έφέτος ένωρίς
κι' οι δρόμοι διορθώνονται προς χρήσιν δημοσίαν,
έν τούτοις, όπως έγραψε και μιὰ έφημερίς,
ή προσφιλής μας Άνασσα πηγαίνει 'στην Ρωσοίαν,
διότι Δούκα ένδοξον ή κόρη της θά πάρη,
κι' ο κόσμος τ'όχει τουμπανο κι' έμεις κρυφά καμάρι.

Παντου σοφή συζήτησις μεγάλων γεγονότων,
παντου αναθεώρησις, παντου φιλοπατρία,
και εις ταύτην την έπιτροπήν θά λάβη μέρος πρώτον
και ο Βλαχάνης ο γνωστός κι' ή άλλη εταιρεία,
που μεγάλας έκαμε πραγματικώς θυσίας
εις έσοδα, εις έξοδα, εις χρήσεις δημοσίας.

Άλλά έμένα δι' αυτό καθόλου δεν με μέλει
και ή σεπτή βασίλισσα ως κάμη ό,τι θέλει,
κι' αν συζητούν περι αυτού παντου της κοινωνίας
έμεις δεν επεμβαίνομεν εις τας οικογενείας.
Ναι μεν έμπνέει και ήμās θερμή φιλοπατρία,
μά είναι κι' ή βασίλισσα της κόρης της κυρία.

Η δέ αντιπολίτευσις εκ νέου εξεμάνη
ή άγρία όπως πάντοτε το σύμπαν ανατρέπει,
και Πρωτα ή καλή του γαύρου Δεληγιάννη
και εις ταύτην την έπιτροπήν πλεκτάνας διαβλέπει,
και έλπίζεται συμβιβασμός πως θά επέλθη τέλος,
και γίνη 'στην έπιτροπήν κι' ο Γρηγοράκης μέλος.

Τοιαύτα τώρα λέγονται και ή πατρις προκόβει,
άλλα υπάρχουν και πολλοί έπιστρατείας φόβοι.
Κι' έγω αυτά τα σοβαρά νυχθημερών διαβάζω
και βλέπω ευτυχήματα μεγάλα και μυρία,
άλλα ποσώς περι πολλά ποτέ μου δεν τυρβάζω,
άφου δια την αύριον ένός δεν είναι χρεία.

